

ΜΘ 7,12

Ένα υπέροχο παιχνίδι

Πολλά αυτοκίνητα υπάρχουν, παιδιά, κάθε μέρα στους δρόμους. Μπορούν να κινούνται όπως θέλουν; Όχι, βέβαια! Ακολουθούν τους κανόνες Όδικης Κυκλοφορίας. Αλλιώς θα συνέβαιναν πολλές συγκρούσεις και ατυχήματα.

Καί οι άνθρωποι σήν καθημερινή ζωή μας ακολουθοῦμε κανόνες συμπεριφορᾶς, ὅπως οί κανόνες πού ἔχετε σήν τάξη σας. Χωρίς αὐτούς θά... συγκρουόμασταν καί θά μαλώναμε πολύ συχνά. Ὑπάρχει μάλιστα ἕνας **κανόνας** πού ὀνομάζεται «**χρυσός**»! Αὐτόν θά μάθουμε σήμερα μέσα ἀπό τήν ἱστορία πού θά σᾶς διηγηθῶ.

Ἡ ἱστορία μας

Ὁ Γρηγόρης πηγαίνει σήν Ε΄ Δημοτικοῦ. Εἶναι ὁ φόβος καί ὁ τρόμος τοῦ σχολείου του. Ὅλα τά παιδιά τόν ἀποφεύγουν καί κανένας δέν τόν θέλει γιά φίλο. Πολλοί ἔχουν μαλώσει μαζί του καί ἔχουν πιασεῖ στά χέρια. Τά παιδιά τόν φοβοῦνται, γιατί εἶναι τό πῶ δυνατό παιδί στό σχολεῖο. Οἱ δάσκαλοι δέν ξέρουν τί νά κάνουν μαζί του. Ὁ διευθυντής καλεῖ συχνά τούς γονεῖς του καί τούς κάνει

συστάσεις. Μά και αυτοί ελάχιστα πράγματα μπορούν να καταφέρουν μέ τό δύσκολο παιδί τους.

Νευρίαζε εύκολα ό Γρηγόρης και πάνω στά νεύρα του δέν ήξερε ούτε τί έλεγε ούτε τί έκανε. Πετούσε άσχημες κουβέντες, κορόιδευε τά παιδιά. Και όσο καταλάβαινε ότι οί άλλοι τόν αποφεύγουν, ότι δέν τόν θέλουν στά παιχνίδια, ότι τόν διώχνουν μικροί και μεγάλοι και κανένας δέν τόν συμπαθει, τόσο πιό άπότομος και έπιθετικός γινόταν.

Ή δασκάλα του μέ άγάπη προσπαθοϋσε νά τόν βοηθήσει. Άλλοτε μέ τό καλό και άλλοτε μέ άυστηρότητα, γιατί καταλάβαινε ότι ό Γρηγόρης δέν ήταν κακό παιδί, αλλά παρασυρόταν εύκολα άπό τόν θυμό του. Κάποιες φορές ό Γρηγόρης τής μιλοϋσε άπότομα και θυωμένα. Μά όταν τόν κρατοϋσε μόνο του στήν τάξη, εκείνος έσκυβε ντροπιασμένος τό κεφάλι και τά μάγουλά του γίνονταν κατακόκκινα.

Μιά μέρα, στό διάλειμμα έγινε μεγάλη φασαρία. Μάλωσε ό Γρηγόρης μέ μερικά παιδιά γιατί δέν τόν έπαιζαν στό ποδόσφαιρο. Έδειρε δυό - τρείς, έριξε στό πέρασμά του κι ένα κορίτσι κάτω. Κατέβηκε στήν αύλή και ό διευθυντής, γιά νά τακτοποιήσει τό πρόβλημα.

Ή δασκάλα του ένημερώθηκε γιά τή φασαρία πού δημιουργήθηκε. Δέν ήξερε πώς νά διαχειριστεί τό θέμα. Έκανε τήν προσευχή της και ειπε: «Θεέ μου, Σέ παρακαλώ, φώτισέ με νά καταλάβω πώς πρέπει νά βοηθήσω αυτό τό παιδί!». Όταν μπήκε στήν τάξη, έμεινε γιά λίγο σιωπηλή και ύστερα άρχισε τό μάθημα. Είχανε Θρησκευτικά. Πήρε στά χέρια της τή Βίβλο και ειπε:

«Στήν Άγία Γραφή, παιδιά, πού είναι τό βιβλίο τοϋ Θεοϋ, γράφει γιά έναν **χρυσό κανόνα**. Τόν δίδαζε ό ίδιος ό Χριστός μας λέγοντας: **Όλα όσα θέλετε νά κάνουν σ' έσας οί άνθρωποι, αυτά νά κάνετε κι έσεις σ' αυτούς!** Μέ άπλά λόγια: **Ό,τι θέλεις νά σου κάνουν, νά τό κάνεις κι έσύ!** (Τοποθετοϋμε τήν ανάλογη καρτέλα, βλ. *όπτικοακουστικό ύλικό*). Άν θέλουμε οί άλλοι νά μās συμπεριφέ-

ρονται ὁμορφα, τό ἴδιο νά κάνουμε κι ἐμεῖς σ' αὐτούς», τόνισε ἡ δασκάλα καί τό ἐξήγησε αὐτό σά παιδιά μέ πολλά παραδείγματα.

- Ὑπάρχει κι ἓνα ὑπέροχο παιχνίδι μέ βάση τόν «χρυσό κανόνα». Θέλετε νά τό παίζουμε; τούς πρότεινε.

- Θέλουμε! φώναξαν τά παιδιά, πού πάντοτε τούς ἀρέσουν τά παιχνίδια.

- Ἐδῶ στόν πίνακα θά ὑπάρχουν χρυσές καρτέλες. Κάθε φορά πού θά κάνετε κάτι καλό, θά κερδίζετε μία χρυσή καρτέλα. Ἔτσι, ὅταν θά μαζέψετε πολλές, θά γίνετε... «χρυσά» παιδιά. Τί λέτε; Νά προσπαθήσουμε ἀπό σήμερα νά κάνουμε αὐτόν τόν «χρυσό» συναγωνισμό;

- Ναί! φώναξαν ὅλα τά παιδιά, μαζί καί ὁ Γρηγόρης.

- Καί τώρα, πρόσθεσε ἡ δασκάλα, θά κάνουμε ὅλοι καί ἀπό μία ὠραία ζωγραφιά, στήν ὁποία θά βάλουμε ὡς τίτλο τόν «χρυσό κανόνα»: «Ὅ,τι θέλεις νά σοῦ κάνουν, νά τό κάνεις κι ἐσύ!». Αὐτές τίς ὁμορφες ζωγραφιές θά τίς κρεμάσουμε σέ ὄλο τό σχολεῖο: στήν τάξη μας, στήν αὐλή, στόν διάδρομο, στό γυμναστήριο. Θά σᾶς μάθω κι ἓνα τραγουδάκι. Κάθε φορά πού κάποιο παιδί ξεχνιέται καί συμπεριφέρεται ἄσχημα, ἀπότομα, ὅλοι μαζί θά τό τραγουδοῦμε. (Ὁ κατηχητής/ἡ κατηχήτρια τραγουδᾷ τό παρακάτω αὐτοσχέδιο σέ μουσική «Frère Jacques»).

**«Ὅ,τι θέλεις νά σοῦ κάνουν,
νά τό κάνεις κι ἐσύ!»,
ὁ χρυσός κανόνας (δῖς)
στή ζωή (δῖς).**

Ὁ Γρηγόρης ἄκουγε μέ ἐνδιαφέρον γιά τό καινούργιο παιχνίδι. Κουβαλοῦσε ὅμως μέσα του μία μεγάλη ἀγωνία. Δέν μπορούσε νά ξεχάσει τή φασαρία πού εἶχε γίνει στό διάλειμμα. Περίμενε ἀπό

στιγμή σέ στιγμή νά τόν μαλώσει ή δασκάλα του, ἴσως νά καλοῦσε καί τούς γονεῖς του. Μέ ἔκπληξη ὅμως διαπίστωσε πώς ὄχι μόνο δέν τόν μάλωσε, ἀλλά ἔκανε τά πάντα γιά νά τόν βοηθήσει νά ξεπεράσει τή δυσκολία του.

- Γρηγόρη, μείνε λίγο νά κρεμάσουμε μαζί τή ζωγραφιά σου μέ τόν «χρυσό κανόνα», εἶναι τόσο ὁμορφη! τοῦ εἶπε ὅταν χτύπησε τό κουδούνι.

Ἐκεῖνος πλησίασε διστακτικά.

- Παιδί μου, τόν κοίταξε στοργικά ἐκείνη καθώς τῆς ἔδινε τή ζωγραφιά, εἶσαι στήν πραγματικότητα ἕνα καλό παιδί. Ἔχεις μέσα σου ἕναν θησαυρό, ἀλλά στούς ἄλλους δείχνεις ὅ,τι χειρότερο. Δέν θέλεις νά φανερώσουμε σέ ὅλους τόν θησαυρό τῆς καρδιάς σου, τήν καλοσύνη σου, καί νά σ' ἔχουν ὅλοι φίλο;

- Θέλω, κυρία, ἀλλά δέν τά καταφέρνω, εἶπε ὁ Γρηγόρης.

- Θά σέ βοηθήσει ὁ Χριστός μας καί ὁ «χρυσός κανόνας», τοῦ θύμισε ἐκείνη.

- Ἐντάξει! εἶπε ὁ Γρηγόρης. Θά προσπαθήσω κι ἐγώ νά παίξω αὐτό τό παιχνίδι. Καί... συγγνώμη, κυρία, γιά ὅ,τι ἔκανα στό προηγούμενο διάλειμμα! Ἦταν πολύ ἄσχημη ἡ συμπεριφορά μου, ὁμολόγησε ταπεινά.

Τό τί ἔγινε τίς ἐπόμενες μέρες στό σχολεῖο δέν περιγράφεται! Τό παιχνίδι τοῦ «χρυσοῦ κανόνα» δημιούργησε ἐνθουσιασμό στά παιδιά. Στήν τάξη, στήν αὐλή, στά παιχνίδια ἄκουγες νά τραγουδοῦν: «Ὅ,τι θέλεις νά σοῦ κάνουν, νά τό κάνεις κι ἐσύ!...». Κι ἂν κάποιο παιδί ξεχνιόταν καί κοροΐδευε ἢ χτυποῦσε κανένα ἄλλο, τότε ὅλοι μαζί τό τραγουδοῦσαν ἢ ἔδειχναν μιά ὁμορφη ζωγραφιά μέ τόν «χρυσό κανόνα». Ἔτσι γρήγορα τό κακό σταματοῦσε!

Καί, καθώς περνοῦσε ὁ καιρός, ποιός λέτε ὅτι τά πήγαινε καλύτερα σ' αὐτό τό παιχνίδι; Ναί, σωστά! Ὁ Γρηγόρης! Ἀπό ἐκείνη τή μέρα δέν κοροΐδευε κανέναν, δέν χτύπησε, δέν εἶπε ἄσχημες κουβέντες. Ἐγινε ἕνα ἀπό τά καλύτερα παιδιά τοῦ σχολείου. Οἱ

συμμαθητές του τόν ήθελαν τώρα γιά φίλο, τόν ἔπαιζαν στό ποδόσφαιρο, τόν ἔπαιρναν μαζί τους σίς ἐκδρομές, τόν καλοῦσαν σά σπίτια τους.

Τό παιχνίδι σιγά - σιγά τό ἔμαθαν καί οἱ ἄλλες τάξεις καί ἔτσι ὄλοι στό σχολεῖο τό ἔπαιζαν μέ χαρά.

Ὁ «χρυσός κανόνας»

Πράγματι, παιδιά, **ὁ κανόνας πού μᾶς δίδαξε ὁ Χριστός ὁμορφαίνει τή ζωή μας**, γιατί μᾶς συγκρατεῖ ἀπό ἄσχημες συμπεριφορές καί μᾶς βοηθεῖ νά δείχνουμε ἀγάπη.

Ὅ,τι θέλεις νά σοῦ κάνουν, νά τό κάνεις κι ἐσύ!

- ❖ Θέλεις ἢ ἀδερφή ἢ ὁ ἀδερφός σου νά σοῦ δώσει τό καινούργιο του παιχνίδι; Νά μοιράζεσαι κι ἐσύ τά παιχνίδια σου μαζί τους!
- ❖ Θέλεις ὅταν παίζουν οἱ συμμαθητές σου νά σέ παίρνουν κι ἐσένα στό παιχνίδι; Μή διώχνεις, λοιπόν, ποτέ κανένα παιδί ἀπό τό παιχνίδι σου!
- ❖ Θέλεις οἱ φίλοι σου νά σοῦ μιλοῦν ὁμορφα καί νά σέ ὑποστηρίζουν; Νά τούς συμπεριφέρεσαι κι ἐσύ πάντα μέ εὐγένεια!

Ἄν κρατήσουμε στή ζωή μας τόν «χρυσό κανόνα» πού μᾶς δίδαξε ὁ Χριστός, τότε θά γίνουμε κι ἐμεῖς «χρυσά» παιδιά. Ἄς τό ξανατραγουδήσουμε:

**«Ὅ,τι θέλεις νά σοῦ κάνουν,
νά τό κάνεις κι ἐσύ!»,
ὁ χρυσός κανόνας (δίς)
στή ζωή (δίς).**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
2. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος σέ ἀρχεῖο ἤχου.
3. Παιχνίδι μνήμης: «Χρυσές κάρτες».
4. Κατασκευή: «Ὁ χρυσός κανόνας».